

Tisková zpráva

ze semináře v Evropském domě na téma:

EU ve světě

Ve středu 21. září se v Evropském domě uskutečnil první z podzimní série seminářů pro veřejnost o aktuálním vývoji v Evropské unii, tentokrát zaměřený na aktuální vývoj v oblasti Společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU. Na semináři vystoupili dva odborníci: Jaroslav Kurfürst, vrchní ředitel Sekce EU Ministerstva zahraničních věcí ČR, a Tomáš Weiss, výzkumný pracovník Institutu pro evropskou politiku EUROPEUM a člen Katedry západoevropských studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Moderátorem byl David Král, ředitel Europea. Lisabonská smlouva měla dát Evropské unii jednotný hlas na mezinárodních fórech. Zdá se však, že EU jej stále nemůže najít v důležitých otázkách, jakými jsou například nezávislost Kosova, zásah NATO v Libyi, vztahy s Ruskem či uznání státnosti Palestiny.

Jaroslav Kurfürst ve svém vystoupení uvedl, že Společná zahraniční a bezpečnostní politika EU po Lisabonu je koherentnější, kontinuálnější a navenek čitelnější. Zároveň ovšem podotknul, že autoři Lisabonské smlouvy možná s jejím přijetím spojovali příliš velká očekávání. Díky své multilaterální podstatě nemůže společná evropská zahraniční politika konkurovat klasickým globálním hráčům, jako jsou USA, Čína nebo Rusko z důvodu, že není klasickým státním útvarem a způsob utváření její zahraniční politiky je založený na složitém vnitřním hledání konsenzu mezi 27 členskými státy, tudíž se nemůže v multipolárním světě tak výrazně prosadit. Podotknul, že pro EU by bylo výhodnější prosazovat svou zahraniční politiku ve světě, který je založen na společenství sdílených hodnot. Zmínil se rovněž o vlivu krize Eurozóny na postavení EU ve světě a o vytváření nového institutu Evropské služby pro vnější činnost, kde nastínil úskalí spojené s jeho vytvářením a o zastoupení ČR v něm. Právě s ohledem na menší zastoupení některých členských států a na různé zahraničně politické zájmy členských zemí proto není možné očekávat, že by se tyto v dohledné době vzdaly svých diplomacií a nahradila je diplomacie evropská. Evropská služba pro vnější činnost nemá být službou členským zemím, ale službou a zázeminím pro vysokou představitelku. Na závěr Kurfürst zdůraznil, že nejefektivnějším zahraničněpolitickým nástrojem EU se jeví politika rozšíření.

Tomáš Weiss navázal na vystoupení svého předřečníka ve smyslu specifik evropské zahraniční politiky, která přetrvávají i po Lisabonu. Položil si otázku, zda je pro Evropskou unii lepší být konsistentní, nebo „sršet nápady“, jak tomu bylo v případě rotujícího předsednictví v před-lisabonském systému. Zaměřil se taktéž na otázku Evropské služby pro vnější činnost a nastínil další otázky, například co bylo původním záměrem členských států, když rozhodly o jejím zřízení, nebo co má od této nové instituce středně velká země jako Česká republika očekávat.

Série seminářů pokračuje opět za dva týdny ve středu 5. 10. 2011, a to tématem „Evropa 2020: obnovitelné zdroje či jádro?“. Program dalších seminářů a prezentace expertů je možné nalézt na: <http://www.evropska-unie.cz>

<http://www.evropsky-parlament.cz/view/cs/events/seminars.html>